

Grethe Philip: Ligesom i sin tid i folkepensionskommissionen har vi her i udvalget drøftet spørgsmålet om at skabe mere lige vilkår for pensionister, der bor i pensionsboliger med lejenedsættelse, og andre pensionister. Som det er nu, er der tale om en ikke ringe forskelsbehandling mellem pensionister. Det gælder indbyrdes mellem beboere af pensionistlejligheder, fordi kvaliteten er stærkt varierende, medens lejen er den samme, og det gælder mellem pensionister i og uden for pensionistboliger. Den sidste ulighed har man dog i nogen grad søgt at råde bod på ved kun at udbetale halvt pensionstillæg til beboere i pensionistlejligheder. Men dels er det jo en meget summarisk regel, dels ændrer det ikke noget på forskelsbehandlingen inden for den pensionistgruppe, der ikke får pensionstillæg.

Hele dette spørgsmål bunder vel til syvende og sidst i, at vi alt for længe har fastholdt lejen i pensionistboliger på et — synes jeg man må sige — ganske minimalt og fast beløb. Dermed er vi imidlertid inde i en større sammenhæng med hele det store almindelige huslejeproblem. Det bliver overordentlig vanskeligt, men på den anden side må vi i gang med at løse disse problemer, og jeg beder indtrængende den højtærede socialminister om at efterkomme udvalgets indstilling om at foranledige, at spørgsmålet medtages til behandling i det særlige folketingsudvalg, der behandler disse husleje- og boligproblemer.

Allerede ved første behandling var vi inde på, om vi ikke kunne ændre fradragsreglerne ved udmåling af pension. Jeg skal sige ganske åbent, at jeg med stor beklagelse ser på de strenge fradragsregler, der navnlig rammer overordentlig hårdt, hvor pensionistens ægtefælle har en indtægt på fra omkring 7.000 kr. op til 12.000 kr. I denne indtægtsgruppe er det så godt som umuligt at hæve pensionistægteparrets levofod ved en yderligere arbejdsindsats. I realiteten rammer dette i første række kvinder gift med invaliderede mænd. Jeg tror derfor, vi må se at få lempet disse regler.

Når vi alligevel ikke kan stemme for det af venstre stillede ændringsforslag om øjeblikkelig at ændre fradragsreglerne, skyldes det dels, at jeg ikke finder det ønskeligt at lempe fradragsreglerne på et enkelt om-

råde, medens vi beholder dem på andre helt parallelle områder inden for folkepensionsloven, dels — og det er vel i endnu højere grad afgørende for mig — står vi nu i en økonomisk situation, i hvilken vi ikke kan give frit løb for ekstra udgifter uden at anvise tilsvarende ekstra indkomster. Mit parti har gang på gang fremhævet dette som vor hovedlinje, og det må også være afgørende her, da jeg for mit vedkommende ikke er i stand til at anvise økonomisk dækning. Da jeg har indtryk af, at venstre principielt har samme hovedlinje, ville det interessere mig meget, om det ærede medlem hr. Søren Andersen kunne oplyse noget om, hvor han vil anvise dækning.

Som sagt må vi imidlertid på længere sigt se nærmere på de fradragsregler, som vi efter lovgivningen også vil have efter 1970, på hvilket tidspunkt de jo falder væk for den almindelige folkepensionslovgivning. Jeg takker ministeren for det tilsagn, der er givet over for udvalget om, at man vil lade et ekspertudvalg undersøge sagen nøjere med henblik på en forenkling og — hvad jeg lægger særlig vægt på — også en lempelse af reglerne.

Jeg må anbefale at stemme imod det af det konservative folkeparti stillede ændringsforslag om bibeholdelse af et særligt invalidepensionsbidrag. Vi betragter det i mit parti som en administrativ lettelse, at pensionsbidraget fremover i henhold til lovforslaget udelukkende opkræves via folkepensionsloven, og vi har svært ved at se betydningen af invalidepensionspræmieopkrævning, der indbringer så lidt, at den fra et samlet finansieringssynspunkt overvejen- de må betragtes som et symbol og som et princip mere end som en realitet.

Udvalget har overvejet mulighederne for at sætte loven i kraft med de fulde ydelser allerede fra den 1. april 1966. Inden for mit parti har der været stærke ønsker herom, og personlig kan jeg sige, at jeg meget gerne havde set en hurtigere gennemførelse af de sociale forbedringer for vor invalidepensionistgruppe, selv om den øgede støtte, der ydes efter lovforslaget, som jo i første omgang medfører en samlet ekstraudgift på knap 150 mill. kr., dog føles som en stor øjeblikkelig hjælp. Som sagt var jeg gerne personlig gået højere op med det samme. Når mit parti — og det gælder i lighed med